

דוד לוין

שכנים

א

"חכי לי שם, אתה אומר, חכי ליד העץ שלא מאבד עלים, חכי במקום
 שהשרשים גלויים מתפתלים, במקום שזרעתי על אזנה מלים.
 לאיזה שם אתה מתפונן, שם של בקר או שם של צהרים.
 שם של פצוחים או שם של בלי ידים. לאיזה מלים, שלוחצות על הלב
 או של שמיקה רכה. היו כל כך הרבה שם, כל כך הרבה עצים שלא
 אבדו עלים, כל כך הרבה מלים התפתלו, צפרו נאחזות בשרשים.
 תגיד לי שם אחד או שנים.
 תגיד לי שם שהחזיק מים.
 שהיו לו רגלים.
 תגיד לי".

ב

"מה את ממלמלת, מה את אומרת
 שוברת מלים גועשת.
 למה הגמגום רחל, מי עשה לך מה.
 אתמול היה הכל בסדר,
 הלכנו למסעדה, ראינו סרט.
 היתה נשיקה ושניה ושלישית
 ואחר כך צעקה נהדרת,
 דברים שגבר אוהב באור, אשה בחשכה.
 אתמול היה הכל בסדר.
 עכשו גמגום ודמעות ופה חצי פתוח.
 מה קרה רחל, מה קרה בין הצעקה האהובה עליך
 לבין הבקר שנכנס לך דרך הוילון על הפנים.

מה קָרָה, מִי עָשָׂה לָךְ מָה.
לָמָּה גַּמְגוּם אֶת עַל הַרְצָפָה מְפֹזֶרֶת.”

ג

”תִּנְי לִי לְהַכְנִס
גַּם אִם הַכֵּל לֹא מִי יוֹדֵעַ מָה.
תִּנְי לִי לְהִיּוֹת בְּמִקּוֹם שְׁהֵיִיתִי.
אֵל תְּבַקְשִׁי, אֵל תִּגִּידִי לִי לְלַכֵּת.
לֹא אֶלֶךְ גַּם אִם אֲבִטִיחַ. גַּם אִם אֲשַׁבֵּעַ.
תִּנְי לִי לְהַכְנִס. לְהִיּוֹת בְּחִיקָךְ. לְקָרֵב לְשִׁנְתְּךָ.
יְהִי־הָ הַמְשָׁךְ לְחֵלוֹם
גַּם אִם הַכֵּל לֹא מִי יוֹדֵעַ מָה.”

ד

”תִּהְיִי חֲזָקָה רַחֵל.
אֵל תִּגִּידִי מַלְאָכִים שֵׁשׁ לָהֶן מְנַגִּינָה.
אֵל תִּשְׁמָעֵי מַלְאָכִים שִׁיּוֹדְעוֹת לְקַחַת אוֹתְךָ לְאֶרֶץ אַחֲרֵת.
תַּעֲשִׂי לְעֲצֻמְךָ דְקִירוֹת בְּפֶה וְרַעַשׁ בְּאָזְנִים.
תַּחֲזִיקִי אֶת עֲצֻמְךָ חֲזָק. תַּעֲצִרִי בְּכָל הַכַּח.
אֵל תִּתְּנִי לְעֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת סְנַטִּימְנָטְלִית
תִּלְכִּי לַיִם, תִּרְאִי אֵיךְ עוֹצְרִים גְּלִים”

ו

”תִּנְי לִי לְהַכְנִס רַחֵל. כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ שֶׁהַשְּׂמֶשׁ הַשׁוֹקֵעַת
הִיא גַּם הַשְּׂמֶשׁ הַזּוֹרַחַת אֲבָל אֵין מִי שֶׁלִּפְעָמִים לֹא שׁוֹכַח.
תִּנְי לִי לְהַכְנִס. אֲנִי צָרִיךְ פִּיפִי.”

ז

עָנָן לֹא פָסַע.
הַשְּׂמֶשׁ עֲמָדָה.
וְאֵז לְחֲצֵי הַתּוֹרָן יִרְדֶּה
רַק כְּדוֹר הָאָרֶץ חֲרִישֵׁי זָע.
גַּסַּח הַכְּנָה?
מִלְּאֵךְ שׁוֹב יִשְׁלַח? אֵיל בְּסִבְךָ?
נַעֲה תַצְחָק?